

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 30626-04-23 מדינת ישראל נ' אייבזוב(עציר)

לפני הרכב כבוד השופטים:
יחיאל ליפשיץ, [אב"ד]
שמואל מנדלבוים
גיל קרזבוים

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זרבאיל אייבזוב (עציר)

הנאשם

גזר דין – גרסה מותרת לפרסום

כללי

1. הנאשם, יליד 1979, הפעיל עסק למכירת פרחים במקומות בילוי ולצורך כך שכר לעבודה קטינות וצעירות, בהן שמונה המתלוננות בתיק זה, אותן תקף מינית. לאחר שמיעת חלק מהמתלוננות ובסימונו של הליך גישור, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שכלל את תיקון כתב האישום ועתירה משותפת לענישה בתוך טווח ענישה, באופן שהמאשימה טענה לרכיב מאסר בפועל למשך 20 שנים; ואילו ההגנה עתרה למאסר בפועל לתקופה של 14 שנים. עוד סוכם כי יושתו על הנאשם רכיבים של מאסר על תנאי; פיצוי למתלוננות וכן יחולט רכבו.
2. יוער, כי בפתח ישיבת הטיעונים לעונש ביקש הנאשם לחזור בו מהודייתו וכן להחליף ייצוג. התייחסות לבקשות אלה ניתנה בשתי החלטות בפרוטוקול הדיון מיום 4.6.26. עם זאת ובאופן תמציתי ביותר נציין כי בקשתו של הנאשם לחזור בו מהודייתו הועלתה לראשונה (גם לפנינו וגם לפני באי כוחו) רק בפתח ישיבת הטיעונים לעונש במועד לעיל, וזאת לאחר תקופה של למעלה משנה מאז שהוצג הסדר הטיעון והוכרע דינו של הנאשם (התקופה הארוכה לעיל הייתה תולדה של השהות שניתנה לשירות המבחן להכין תסקיר בענייניו של מספר רב יחסית של נפגעות העבירה, וכן משום המלחמה והיעדר היכולת לקיים דיונים). עוד נעיר, כי בקשת הנאשם לחזור בו מהודיה לא הייתה מבוססת על עילה כלשהי שבדין והרחבנו בנדון במסגרת החלטתנו. נוסף, שעלה בבירור שהסיבה העיקרית לבקשת הנאשם לחזור בו מהודיה היא חוסר שביעות, בעת הנוכחית, מטווח הענישה עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון. יובהר, ונתייחס לכך בהמשך גזר הדין, כי טווח ענישה זה נמוך בצורה משמעותית מרמת הענישה שהייתה מושתת עליו אלמלא ההסדר.

עיקרי כתב האישום המתוקן

3. כאמור לעיל, במסגרת עסק שהפעיל הנאשם למכירת פרחים במקומות בילוי, הוא שכר את שירותיהן של קטינות וצעירות, ביניהן שמונה המתלוננות. כל הקטינות והצעירות שעבדו בעסק היו עולות חדשות ממדינות ברית המועצות לשעבר וחוו מצוקה כלכלית, וחלקן שהו בארץ לבדן. הנאשם הדריך

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 30626-04-23 מדינת ישראל נ' אייבוזוב(עציר)

את הקטינות והצעירות מה ללבוש, כיצד להתנהג ולבצע את עבודתן, ואם הן סטו מהוראותיו היה גוער בהן ולעיתים צועק עליהן. בנוסף לשכר אותו שילם, אף נהג הנאשם, ביחס לחלק מהמתלוננות, להציע ולספק להן משקאות אלכוהוליים וסם קנאביס.

האישום הראשון: נמחק.

אישום שני – המתלוננת ב' (ילידת 1999): תואר כי בקיץ שנת 2017 הנאשם הסיע את ב' לעבודה, סטה מהדרך ונכנס אתה לדירה, שם הושיב אותה על ברכיו, נגע בגופה ונישק אותה בצווארה, חרף הבעת חוסר הסכמה מצידה. לאחר מכן הנאשם הוביל את ב' לחדר השינה, זרק אותה על המיטה, וחרף בקשותיה שיפסיק ניסה להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. ב' צרחה, והנאשם נרתע ואמר לה "את מפגרת, לא הבנת לאן הגעת?", ומיד לאחר מכן ניסה שוב להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה וב' צרחה שוב, הנאשם נרתע לאחור וב' הצליחה להימלט מהדירה. בנוסף, תואר אירוע שאירע באביב של שנת 2018, כשהנאשם הסיע את ב' לעבודה, עצר את הרכב במעבר חשוך, והחדיר את אצבעותיו לתוך איבר מינה ללא הסכמתה. ב' הרחיקה את גופה, פתחה את דלת הרכב ונמלטה.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות הבאות: **אינוס**, לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: **החוק**); **ניסיון אינוס**, לפי סעיפים 345(א)(1) + 25 לחוק; ו**מעשים מגונים**, לפי סעיף 348(ג) לחוק.

אישום שלישי – המתלוננת ג' (ילידת 2000): תואר כי בשנת 2018, עת המתלוננת הייתה קטינה כבת 17, הנאשם נהג לפנות אליה באמירות מיניות הנוגעות ללבושה, לגופה ולהתנהגותה, על אף שג' ביקשה ממנו להפסיק.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם **בהטרדה מינית** – עבירה לפי סעיף 3(א)(4) + 3(א)(6)(ג) - 4 לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998.

אישום רביעי – המתלוננת ד' (ילידת 2002): תואר כי בקיץ 2018, כשהמתלוננת הייתה כבת 16, בעת שהנאשם הסיע אותה לעבודה הוא עצר את הרכב במקום מוסתר, חיבק אותה בכוח והניח את ידה על איבר מינו מעל לבגדיו, תוך שהזיז את ידה, נישק אותה ואמר "תראי איך התגעגעי אלייך". הנאשם נגע בחזה של ד' מעל לבגדיה וניסה לגעת מתחת לבגדיה ללא הצלחה, וכן הזיז את תחתוניה ונגע באיבר מינה, חרף התנגדותה. בהמשך אותו יום, הנאשם הסיע את ד' פעם נוספת ושוב עצר את הרכב, נישק אותה, נגע בחזה ואמר לה "אני יודע שאת גם רוצה את זה", הזיז את תחתוניה, נגע באצבעותיו בפתח איבר מינה וניסה להחדיר לתוכו, זאת חרף ניסיונותיה להרחיק את ידו ובקשתה שיפסיק. לאחר מכן, הנאשם הטיח בה האשמות על כך שהיא מעוררת אותו ואז לא שוכבת אתו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 30626-04-23 מדינת ישראל נ' אייבזוב(עציר)

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם עבירות של ניסיון אינוס – לפי סעיפים 345(א)(1) + 25 לחוק; ומעשים מגונים – לפי סעיף 348(ג) לחוק.

אישום חמישי – המתלוננת ה' (ילידת 2001): תואר כי בין השנים 2018-2019, כשמתלוננת הייתה בת 16-17, ובין השנים 2022-2023, כשהייתה כבת 20-21, במספר רב של הזדמנויות, הנאשם ליטף את ה' בחלקי גופה השונים - רגלה, מותניה, בטנה, ישבנה, חזה, והחלק הפנימי-עליון של הירך, ואמר לה שהוא רוצה לקיים אתה יחסי מין, אך היא סירבה. עוד תואר שבחודש אוגוסט 2019, כשמתלוננת הייתה כבת 17, הנאשם הזמין אותה עם חברתה לבילוי בדירה עם ג'קוזי, ולצורך הטבילה התפשט ונותר ערום. לאחר שהחברה נרדמה, הנאשם חיבק את ה', נגע וליטף את ירכיה הפנימיות, משך אותה לשירותים בדירה, וחרף התנגדותה כופף את גופה וקירב את ראשה לאיבר מינו החשוף. המתלוננת הצליחה להזיז את ראשה, צעקה ודחפה את הנאשם, אשר בתגובה צרח שעליה לקיים אתו יחסי מין ושהיא טיפשה אם חשבה שהזמנה מבלי שתקיים יחסי מין.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם במעשים מגונים – לפי סעיף 348(ג) לחוק (ריבוי מקרים).

אישום שישי – המתלוננת ו' (ילידת 2002): בתאריך 6.8.20, כשהמתלוננת הייתה כבת 17, בעת שהנאשם הסיע אותה לעבודה, הוא החמיא ללבושה ואמר שהיא "מדליקה אותו", ליטף את רגלה באזור הירך ונגע באיבר מינה, חשף חלק מגופה העליון ונגע בחזה, הזיז את תחתוניה והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה למשך מספר דקות. לאחר מכן, הוציא חפץ דמוי מבחנה דקה מזכוכית והתחדירו לתוך איבר מינה של ו'. למחרת, בשעת ליל, הנאשם הסיע את ו' מהעבודה, סטה מהדרך ועצר בחוף הים. ו' שתתה אלכוהול ועישנה קנבוס שנתן לה הנאשם, ובהשפעת החומרים משני התודעה נשכבה ארצה. הנאשם הניח את ראשה על ברכיו, נגע בגופה ונישק אותה, הרים את חולצתה ונגע בחזה החשוף, ו-ו' אמרה שהיא "לא רוצה" וביקשה שיסיע אותה הביתה, אך הנאשם המשיך במעשיו במשך מספר דקות נוספות, עד שחדל והם חזרו לרכב. הם המשיכו בנסיעה, אך הנאשם סטה שוב מהדרך ונהג לתוך יער, עצר את הרכב והורה ל-ו' לשכב על המושבים האחוריים ולכסות את עיניה, ו-ו' בפחדה עשתה כדבריו. הנאשם הפשיל את מכנסיו ותחתונו ככוונה להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה של ו', הרים את חולצתה וחצאיתה והזיז את תחתוניה ונגע באיבר מינה, ואז הבחין בטמפון ואמר לה שלולא הייתה במחזור "היה מזיין אותה", וביצע בעצמו מעשה אוננות. לאחר מכן, החדיר את איבר מינו לפיה של ו' במשך כמה דקות עד שהגיע לפורקן בתוך פיה, בעודה בוכה.

למחרת, בתאריך 9.8.20, הנאשם, אשר ידע שהמתלוננת זקוקה להכנסה כספית נוספת, הנחה אותה להגיע לדירה לצורך עבודת מלצרות אותה בדה. הוא ליווה אותה לדירה, בה נותרו לבדם, נתן לה משקה אלכוהולי, הורה לה להתיישב על ברכיו ונישק אותה בצווארה, משך אותה למיטה נשכב

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 30626-04-23 מדינת ישראל נ' אייכזוב(עציר)

מעליה, ונישק אותה בצוואר. ו' התנגדה וניסתה לדחוף אותו ואמרה "לא רוצה", והטיחה בו ששיקר לה לגבי עבודת המלצרות. אז נשמעה נקישה על הדלת, הנאשם יצא וכשחזר ביקש מ-ו' לעזוב.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות הבאות: **אינוס (2 מקרים)**, לפי סעיף 345(א)(1) לחוק; **מעשה סדום**, לפי סעיפים 347(ב) בנסיבות 345(א)(1) לחוק; **ניסיון אינוס**, לפי סעיפים 345(א)(1) + 25 לחוק; **מעשים מגונים**, לפי סעיף 348(ג) לחוק (ריבוי מקרים); **הדחת קטין לסמים מסוכנים**, לפי סעיף 21(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התש"לג-1973.

אישום שביעי – המתלוננת ז' (ילידת 2004): תואר שבמהלך התקופה שבין 2021-2023, כשהמתלוננת ז' הייתה כבת 17-18, הנאשם הסיע אותה לעבודה, ונגע וליטף את ברכיה ללא הסכמתה.

בגין מעשה זה הורשע הנאשם **במעשים מגונים** – לפי סעיף 348(ג) לחוק.

אישום שמיני – המתלוננת ח' (ילידת 2004): בין השנים 2021-2023, כשהמתלוננת ח' הייתה בת 17-18, כדבר שבשגרה, הנאשם נהג לגעת וללטף אותה ברכיה ובמעלה רגליה לכיוון איבר מינה, עד שח' הייתה עוצרת אותו ומחזיקה בידו. בנוסף, הנאשם נגע בשערה, ליטף את בטנה ונגע בכוח בחזה שלה, למרות התנגדותה של ח' שניסתה להרחיקו. באחת ההזדמנויות, כשהנאשם הסיע את ח', הוא ליטף אותה בצוואר ובגב, פתח את החזייה שלה כשהוא נוגע בה מעל החולצה. בהזדמנות אחרת, הנאשם החדיר את ידו לתוך מכנסיה של ח' ונגע בבטנה התחתונה באומרו שהגוף שלה חם.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות **מעשים מגונים**, לפי סעיף 348(ג) לחוק (ריבוי מקרים).

אישום תשיעי – המתלוננת ט' (ילידת 2005): בשלוש הזדמנויות, בין השנים 2022-2023, כשהמתלוננת הייתה כבת 17, כשהנאשם הסיעה ברכבו הוא נגע וליטף אותה בירך והמתלוננת הזיזה את ידו. בחורף 2022, הנאשם והמתלוננת נסעו ברכב הנאשם ואז כשהיו ברכב, הנאשם נגע וליטף את המתלוננת בירך ובברך וניסה לפתוח את כפתור מכנסיה. המתלוננת הזיזה את ידו, אך הוא שוב נגע בה וניסה לפתוח את כפתור מכנסיה, המתלוננת שוב הזיזה את ידו, ואז הנאשם הורה לה לעזוב את הרכב.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם **במעשים מגונים** – לפי סעיף 348(ג) לחוק.

4. תסקירי נפגעות העבירה

שירות המבחן ערך תסקירי נפגעות עבירה לגבי מרבית המתלוננות, למעט המתלוננת ו' שמסרה שאינה מעוניינת בעריכת תסקיר, ומתלוננת ג' שביחס אליה הורשע הנאשם בעבירה של הטרדה מינית. מפאת צנעת הפרט תוכן התסקירים לא יובא בהרחבה, אך ככלל הצטיירה תמונת נזק קשה וצוין כי לגילן

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 30626-04-23 מדינת ישראל נ' אייבוב(עציר)

הצעיר של המתלוננות בזמן הפגיעה הייתה השלכה על תהליך התפתחות מבנה אישיותן ועלו אצל כל אחת מהן תחושות קשות של בלבול, אשמה, בושה ואובדן אמון בקשרים בין אישיים, וכן קשיים בבניית זוגיות בריאה. חלקן פיתחו הפרעות רגשיות וחרדה וכן פגיעה בתפקוד היומיומי ובבריאות הגופנית. עוד תוארו פגיעה בתחושת המוגנות והביטחון ואף חוסר אמון ביכולת גורמי סיוע ותמיכה כגון מסגרות טיפוליות, חינוכיות או תעסוקתיות לסייע להן.

נתייחס בקצרה ובהגבלות המתחייבות, לגבי כל אחת מהמתלוננות לגביה הוגש תסקיר:

לגבי המתלוננת ב' (אישום 2)

{ הושמט }

לגבי המתלוננת ה' (אישום 5)

{ הושמט }

לגבי המתלוננת ז' (אישום 7)

{ הושמט }

לגבי המתלוננת ח' (אישום 8)

{ הושמט }

לגבי המתלוננת ט' (אישום 9)

{ הושמט }

שירות המבחן התייחס לכלל המתלוננות לגביהן הוכנו התסקירים וציין כי מדובר בצעירות שנתרו "פגועות, חסרות אונים, ומתמודדות עם קשיים רגשיים ופגיעה בתפקוד". עוד צוין כי "הכאב, הפחד ותחושות הניצול אותו הן נושאות, ממשיכים ללוות אותן עד היום", והן סובלות מ"נזקים מקיפים בתחומי חייהן השונים; הזוגיים, החברתיים, הרגשיים והנפשיים". נזקים אלו דורשים דרך שיקומית וטיפולית ארוכה. צוין כי לאור עומק הפגיעות והצורך בהליך שיקומי ארוך, שירות המבחן סבור "שמן הראוי כי הנפגעות תקבלנה פיצוי כספי משמעותי".

טיעוני הצדדים לעונש וכן דברי הנאשם טרם גזר הדין

שני הצדדים עתרו כי נאמץ את טווח הענישה לו עתרו, שהיה תוצאה של הליך גישור. נטען כי טווח ענישה זה נותן ביטוי מאוזן, מחד גיסא, לחומרת מעשיו של הנאשם; ומאידך גיסא לנטילת האחריות

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 30626-04-23 מדינת ישראל נ' אייבווב(עציר)

על מעשיו, לכך שהודייתו ייתרה את עדות חלק מהמתלוננות וכן לחיסכון בזמן שיפוטי (עובר להצגת ההסדר העידו 4 מתלוננות).

המאשימה עתרה לקביעת העונש על הרף העליון של טווח הענישה לעיל, תוך שהפנתה, בין היתר, לריבוי המתלוננות, לחומרת מעשיו של הנאשם, לאלמנטים המחמירים במעשיו וביניהם ניצול חולשות המתלוננות ופגיעותן אל מול הנאשם. צוין כי הנאשם ניצל את פערי הגיל ובעיקר את פערי הכוחות אל מול המתלוננות ואת היזקקותן לפרנסה. הודגש כי מדובר במתלוננות שחלק מהן היו בודדות בארץ, ללא עורף משפחתי וכלכלי, וכולן הגיעו מרקע מוחלש. עוד הפנתה המאשימה לאכזריות בה נקט הנאשם, במיוחד באישום השישי. המאשימה אף עתרה להשתתף פיצוי משמעותי ביחס לכל מתלוננת, והפנתה בהקשר זה לנתוניו שעלו מתסקירי נפגעות העבירה.

מנגד, הדגישו באי כוח הנאשם את הנתונים והשיקולים העומדים לזכות הנאשם, וביניהם נטילת האחריות על מעשיו, החיסכון בזמן שיפוטי והעובדה כי בעקבות הודייתו התייתרו עדויות חלק מהמתלוננות. זאת ועוד, צוין כי ניהול ההליך לא היה ניהול סרק שהרי בעקבותיו תוקן כתב האישום. לגבי הנזק שנגרם למתלוננת צוין כי מבלי להקל בחומרת מעשיו של הנאשם או בנזקים שנגרמו למתלוננות, רובן ככולן מנהלות חיים תקינים ויצרניים. ההגנה הפנתה לכך כי גם אם יושת על הנאשם עונש ברף התחתון של טווח הענישה צפויה לו תקופה משמעותית ביותר מאחורי סורג ובריה, וזאת לאחר תקופה ממושכת של כ-3 שנים בתנאי מעצר על כל מה שכרוך בכך. ההגנה הפנתה לנתוני האישיים של הנאשם – נעדר עבר פלילי שזה מאסרו הראשון, שעלה בגיל 16 ארצה וניהל אורח חיים יצרני ונורמטיבי עד למעצרו. צוין כי לנאשם 2 ילדים קטינים הזקוקים לו.

בדבריו טרם גזר הדין חזר הנאשם על טענתו כי לשיטתו לא עשה דבר פסול בהקשר למתלוננות, והוא מסרב לראות את עצמו כ"בן אדם רע". לעניין העונש, מסר כי הוא נמצא בקשר עם ילדיו, בני 11 ו-16 שנים, ציין כי רעייתו מתקשה לפרנס את עצמה ואת המשפחה, הוסיף כי הוא עובד במסגרת המאסר וכי התנהגותו בכלא היא ללא דופי.

דיון ומסקנות

אין חולק על אודות חומרת מעשיו הנאשם, אשר באופן שיטתי וסידרתי ניצל את מעמדו ביחס לקטינות ונערות צעירות, שהיו במצב פגיע ביותר, וזאת לצורך סיפוק מאווייו המיניים. מעשיו של הנאשם בוצעו כלפי שורה ארוכה של נערות ונשים צעירות שרובן היו בזמן המעשים עולות חדשות, חלקן נעדרות עורף משפחתי, אשר היו שרויות במצוקה כלכלית. הנאשם השתמש בעסק אותו הפעיל ואשר שימש כמקור פרנסה למתלוננות לצורך יצירת מצבים תכופים בהם שהה איתן ביחידות, ואף הפעיל עליהן מניפולציות שונות, תוך ניצול פער הגילים בינו לביןן ותוך ניצול ציני ומכווער של היזקקותן לפרנסה ולצורך יצירת תשתית שתאפשר לו לממש את זממו ולפגוע בהן מינית. מדובר היה בצעירות שנעדרו

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 30626-04-23 מדינת ישראל נ' אייבוב(עציר)

עורף תומך (משפחתי וכלכלי) והנאשם ניצל את בידודן של המתלוננות ואת תחושתן שאין להן למי לפנות.

לעניין החומרה הגלומה בעבירות המין אותן ביצע הנאשם נפנה לדבריו הברורים של בית המשפט העליון בע"פ 8123/14 מדינת ישראל נ' קרפצ'וב, פסקה 5 (12.4.16):

"... על אף שכל פגיעה באחר היא חמורה וקשה, דומה שישנן עבירות אשר חורגות מהפגיעה בקרבן העבירה, וטמונה בהן תפיסה מוסרית וחברתית קלוקלת ומעוותת המחייבת החמרה מיוחדת.... הכפפתו של האחר והפיכתו לחפץ המספק את צרכי הפוגע, תוך הדממת קולו ומחיקת פניו של הנפגע, היא אינה רק פגיעה בנפגע עצמו אלא בערכי החברה כולה הרואה בכל אדם יצירה חד-פעמית, ייחודית ומיוחדת הקובעת תכלית לעצמה..."

עוד נפנה לדברים שנקבעו בע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.2015):

"האינטרס הציבורי מחייב כי ענישת עברייני המין תבטא את מידת הסלידה של החברה ממעשיהם הנפשעים, תמנע הישנותם ותרתיע אחרים מביצוע עבירות אלו [...]. האינטרס הציבורי מתחזק שעה שביצוע עבירות המין מופנה כלפי קטינים וקטינות, וזאת בשל הפוטנציאל ההרסני של השפעת עבירות אלו על מי שזהותם האישית והמינית טרם התעצבה (...). (פסקה 11 לפסק הדין).

כנגזרת מהפגיעה בערכים החברתיים והנוזק שנגרם לנפגעי העבירה נקבעה לאורך השנים מדיניות ענישה מחמירה, ונקבע כי יש צורך בהחמרת העונשים המוטלים על עברייני המין, כך שהעונש ישקף את הגמול על המעשים, את סלידת החברה מהם ויהיה בוגם מסר מרתיע לעבריינים בכוח. עם זאת, גם בעבירות כאלה קיים מנעד ענישה רחב, והעונשים השונים המצויים על הרצף נקבעים בהתאם לנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה בהתייחס לטיב המעשים, חומרתם, תדירותם, נתוני נפגע העבירה, מידת הקרבה בין הנאשם לנפגע העבירה, הפגיעה שנגרמה כתוצאה מהמעשים ועוד (ר' בהקשר זה ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.08.14)).

בענייננו, שיקול מרכזי הוא הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים והעובדה כי הוא הושג בסיומו של הליך גישור (ור' בהקשר האחרון האמור בע"פ 65813-11-24 מדינת ישראל נ' אבו לטיף (5.6.2025)). שיקולי הצדדים והנימוקים שהובאו לעיל ושתמכו באימוץ ההסדר – מקובלים עלינו, ונזכיר, כי הסדר טיעון – קל וחומר כשהוא מושג ומוצג על רקע קשיים ראייתיים – הוא נתון משמעותי בגזירת הדין. מדובר במוסד שיש אינטרס ציבורי בקיומו והוא חלק מהשיטה האדברסרית. נקבע בהקשר לעיל כי על בית המשפט לשים לנגד עיניו את העיקרון לפיו כיבוד הסדר הטיעון הוא אינטרס לגיטימי, שאם לא כן עלול לחול כרסום במעמדו של מוסד זה, ובכלל זה יש ליתן משקל משמעותי לאינטרס ההסתמכות של הנאשם אשר הודה במיוחד לו מתוך ציפייה כי הודאתו תביא לקבלת הסדר הטיעון. לצד האמור לעיל,

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 30626-04-23 מדינת ישראל נ' אייבזוב(עציר)

הודגש לא פעם כי בית המשפט אינו "חותמת גומי" ועליו לשים לנגד עיניו שיקולים רחבים יותר מלבד עצם קיומו של ההסדר (וראה בנדון מתוך רבים - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פד"י נו (1), 577; ע"פ 2021/17 מצגר נ' מדינת ישראל (30.4.17)).

לעניין בקשת הנאשם לחזור בו מהודייתו, כפי שצוין בפתח גזר הדין – התייחסות לבקשתו לעיל של הנאשם ניתנה במסגרת הדיון שהתקיים ביום 4.5.26. ציינו לעיל כי עלה בבירור שהבקשה הוגשה בעיקר משום "חוסר שביעות רצון" נוכחי מטווח הענישה לו עתרו הצדדים. נוסף ונבהיר, כי לו היה מורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, במיחוס לו בכתב האישום המתוקן (קל וחומר בכתב האישום המקורי), היה עונשו כבד הרבה יותר, אך זה טיבו וטבעו של הסדר טיעון וטוב שכך. כמו כן נוסף שלו היינו סבורים כי לנאשם טענת חפות אותנטית או כי יש לה בסיס כלשהו בדין, לא היינו מהססים לקבל את בקשתו. הדברים רחוקים מאוד מכך.

באשר לקביעת העונש בתוך טווח הענישה, שקלנו בהקשר זה את מכלול הנתונים והשיקולים אליהם הפנו הצדדים – מחד גיסא ובין היתר, את חומרת מעשיו של הנאשם ואת הפגיעה שנגרמה לכל אחת מהמתלוננות כפי שהדבר בא לידי ביטוי חלקי בתסקירים שהוכנו; ומאידך גיסא ובין היתר, את קבלת האחריות (ולו בעצם הודייתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והגם שהיא חלקית ביותר נוכח בקשתו לחזרה מהודיה, שנדחתה), ואת יתר נתוניו ובהם גילו, מצבו המשפחתי והיעדר עבר פלילי, וכן משך המעצר בו היה נתון עד כה ומשך המאסר שעוד צפוי לו. לאחר ששקלנו את מכלול השיקולים שרק תמציתם הובא לעיל, הגענו למסקנה שיש להעמיד את העונש קרוב לאמצע טווח הענישה, על 16 שנות מאסר בפועל;

ובעניין הפיצוי, אנו סבורים שיש לפסוק בהקשר זה פיצוי בסכום של 75,000 ₪ למתלוננת ב', וסכום זהה למתלוננת ו'; ואילו לגבי כל אחת מיתר המתלוננות אנו סבורים שיש לפסוק סכום של 25,000 ₪. נבהיר בהקשר זה מספר נקודות: ראשית, ברור שכל פיצוי כספי, גבוה ככל שיהיה, לא ירפא את פצעי המתלוננות; שנית, מדובר בסכומים אשר על פני הדברים נקבעו על הצד הנמוך, הם באים לתת רק "פיצוי ראשוני" ומשכך נקבעו במידה מסוימת באופן שרירותי; שלישית, מתן הפיצוי במסגרת הליך זה אינו מוציא את האפשרות של בירור ומיצוי זכויות המתלוננות; ורביעית, נתנו דעתנו לטענות הנאשם בהקשר זה ובכלל זאת מצבו הכלכלי שלו ושל משפחתו. עם זאת, נקבע לא פעם שיכולתו הכלכלית של הנאשם אינה מהווה שיקול משמעותי לעניין קביעת הפיצוי, והניזוק הוא זה שעומד במרכז הזירה בהקשר זה (ר' מיני רבים ע"פ 5761/05 מג'דלאוי נ' מדינת ישראל, פסקה ט' (24.7.2006)). בה בעת וכדי לאפשר לנאשם לעמוד במה שקבענו, פרסנו את הפיצויים למספר חריג יחסית של 20 תשלומים.

בשים לב לכל האמור לעיל אנו גוזרים על הנאשם את רכיבי הענישה הבאים:

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 30626-04-23 מדינת ישראל נ' אייבוב(עציר)

(-) מאסר בפועל לתקופה של 16 שנות מאסר, בניכוי התקופה בה היה עצור בהקשר לתיק הנוכחי – החל מיום 8.3.2023 ועד היום;

(-) מאסר לתקופה של 12 חודשים, על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת מין או אלימות מסוג פשע;

(-) מאסר לתקופה של 6 חודשים, על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת מין או אלימות מסוג עוון;

- (-) פיצוי למתלוננת ב' בסכום של 75,000 ₪;
פיצוי למתלוננת ג' בסכום של 25,000 ₪;
פיצוי למתלוננת ד' בסכום של 25,000 ₪;
פיצוי למתלוננת ה' בסכום של 25,000 ₪;
פיצוי למתלוננת ו' בסכום של 75,000 ₪;
פיצוי למתלוננת ז' בסכום של 25,000 ₪;
פיצוי למתלוננת ח' בסכום של 25,000 ₪;
פיצוי למתלוננת ט' בסכום של 25,000 ₪;

לגבי כל אחד מהפיצויים לעיל - הפיצויים ישולמו ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.2026 ובתחילת כל חודש עוקב. עיכוב של מעבר ל-5 ימי עבודה יעמיד את מלוא הפיצוי לפירעון מיידי. התשלומים יבוצעו אך ורק באמצעות מזכירות בית המשפט או המרכז לגביית קנסות הוצאות ואגרות. נאסר על הנאשם או מי מטעמו ליצור קשר, במישרין או עקיפין, עם המתלוננות בנוגע לתשלום הפיצויים. המאשימה תעביר את פרטי חשבון המתלוננות למזכירות תוך 14 יום מהיום.

(-) אנו מורים על חילוט רכב הנאשם - שברולט מ.ר. 73-169-69.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ו, 20 מאי 2026, בנוכחות הצדדים.

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 30626-04-23 מדינת ישראל נ' אייבזוב(עציר)

ג. קוזבוב, שופט

ש. מנדלבוים, שופט

י. ליפשיץ, שופט
[אב"ד]

הערתך החלטה